

РЕШЕНИЕ

№ 31039

гр. София, 23.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5291** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 145](#) – [чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс](#) /АПК/, вр. чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на "Актив секюрити" ЕООД, чрез пълномощника - адв. Сл.К. от САК, срещу ЗППАМ № 25-0996-000030 от 18.03.2025г., издадена от П.Ш. на длъжност началник РУ към ОДМВР М., с която спрямо О. И. ЕАД е приложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. А от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС – товарен автомобил Д. с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и е отнето СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. рег. табели.

В жалбата се посочва, че оспорената заповед е издадена при липса на компетентност, неспазване на установената форма, съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалните разпоредби и несъответствие с целите на закона. Излага се версия за осъществена фактическа обстановка, водеща до друг материалноправен прочит на правопораждащите обстоятелства. В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа изложените доводи и претендира разноски по представен списък. Ответникът – началник РУ, ОДМВР М. не се явява, не се представлява. В депозирано писмено становище по жалбата намира същата за недопустима, тъй като издадената заповед рефлектира върху правата и законните интереси на собственика на автомобила, но не и върху неговия ползвател. Алтернативно се застъпва становище за правилност и законосъобразност на издадената заповед.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С атакувания в настоящото производство индивидуален административен акт – ЗППАМ № 25-0996-000030 от 18.03.2025г., издадена от П.Ш., на длъжност началник РУ към ОДМВР М., спрямо дружеството О. И. ЕАД е приложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. А от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС – товарен автомобил Д. с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и е отнето СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. рег. табели.

„ОББ Интерлийз“ ЕАД е собственик на въпросния автомобил, който по силата на договор за финансов лизинг с опция за прехвърляне правото на собственост № 0068041/10.01.2020г. е предоставен за временно ползване на “Актив секюрити” ЕООД.

За да постанови оспорената заповед, административният орган се е позовал на съставен АУАН бл.ГА № 1427309, срещу А. И. Д. за това, че на 13.03.25г. около 09.30ч. в [населено място], по [улица]управлява процесното МПС, което не е негова собственост, като при извършената проверка е установено, че водача е неправооспособен- лишен от това право по административен ред.

В цитирания АУАН, като мотиви за издаването му е отразена посочената по-горе фактическа обстановка, обосноваваща нарушение по [чл. 150а, ал.1 ЗДвП](#).

Срещу А. Д. е издадено наказателно постановление № 25-0996-000364 от 01.04.25г., с което му е наложена глоба в размер на 300 лева на основание [чл.177, ал.1,т.1 ЗДвП](#) за извършено нарушение по [чл.150а, ал.1 ЗДвП](#).

От представеното към административната преписка справка за водача А. И. Д. се установява, че със ЗППАМ № 24-1808-000074/10.10.24г. на началник РУ, ОДМВР М. на основание [чл.171,т.1 б.Б](#) временно е отнето СУМПС на Д. до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца във връзка с извършено нарушение по [чл.5, ал.3 ,т.1 от ЗДвП](#). Към 13.03.2025г. материалноправните последици на тази заповед не са прекратени и въпроса с отговорността на водача не е решен.

В хода на съдебното дирене в качеството на свидетели са разпитани С. К.- управител на "Актив Секюрити" ЕООД и Н. Г.- служител на "Д. С.", които свидетелстват за поведението на А. И. Д. въпросния ден и че същият самоволно и без надлежно дадено му позволение от управителя на дружеството е ползвал товарния автомобил Д. с ДК [рег.номер на МПС] .

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Дружеството „Актив секюрити“ АД е ползвател на въпросния товарен автомобил, по силата на договор, легитимиращ го с права на лизингополучател с право на последващо изкупуване на автомобила. Макар и заповедта формално да е издадена срещу собственика /лизингодателя/, лизингополучателят реално е лишен от възможността да упражнява представеното му по договора право на ползване.

Жалбата следва да се приеме за срочна, тъй като оспорената заповед никога не е връчвана на „Актив секюрити“ ЕООД, а за нея жалбоподателят следва да се счита узнал на 23.04.2025г. (когато е изготвено споразумение между „Актив секюрити“ ЕООД и О. И. ЕАД за обжалването ѝ). Жалбата е депозирана в АССГ на 29.04.2025г., след което е разпоредено от зам. председател АССГ на основание [чл.152 от АПК](#) комплектоване на административната преписка от ответника.

Жалбата отговаря на изискванията на [чл. 150](#) и [чл. 151 от АПК](#), поради което същата се явява допустима, а разгледана по същество е неоснователна, поради следните съображения:

Съгласно разпоредбата на [чл. 168, ал. 1 АПК](#) съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 от АПК](#), а именно: дали актът е

издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по реда на [чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП](#). Предвидените в чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП правни последици не представляват административни наказания, а принудителна административна мярка /ПАМ/. По смисъла на [чл. 171, ал. 1 от ЗДвП](#) принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. По своето правно естество заповедта за налагане на ПАМ е отежняващ индивидуален административен акт и се регулира от нормите на АПК.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на [чл. 172, ал. 1 от ЗДвП](#) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“, т. 6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От представената по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.21г., издадена от министъра на МВР е видно, че е разпоредено кои структури на министерство на вътрешните работи следва да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата, сред които са областните дирекции на МВР и районни управления в рамките на обслужваната територия. От представената Заповед № 301з-4401/09.10.2024г. на директора на ОДМВР М. е видно, че началникът на РУ М. е сред оправомощените длъжностни лица, които да прилагат принудителни административни мерки по ЗДвП. Следователно, към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспорения вид.

Не се споделя твърдението на процесуалния представител на жалбоподателя, че за компетентността на органа, издал ЗППАМ, е необходимо и представянето на заповед за извършване контрол по КАТ, в която служителите, извършили проверката на водача на МПС, да са включени. Подобно твърдение няма нормативна подкрепа и не обосновава изискуемост на задължителни процесуални предпоставки за съставяне на АУАН и ЗППАМ.

Нормата на [чл.171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП](#) предвижда прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на [чл. 171, т. 1](#) или [4](#) или по реда на [чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс](#), както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

В обжалваната заповед са посочени релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от административния орган наличие на материалноправната предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.„а“ от ЗДвП на собственика, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което е неспособен водач / лишено по административен ред /. Прилагането на ПАМ спрямо собственика на МПС не предполага негово виновно поведение, което да бъде установено наред с обективните елементи на нарушението. Доколкото обезпечителната мярка има превантивен характер, налага се поради обективно настъпил факт- неспособен водач е управлявал автомобила т.е. собственикът

отговаря поради обективни предпоставки, като без значение е знаенето или не от него (в контекста на форма на вина в наказателноправния смисъл) за неправоеспособността на нарушителя- водач.

След като закона не отчита като релевантно наличието или липсата на субективен елемент – знание, вина, както и наличие или липса на договорни отношения между водача на автомобила от една страна и собственика или упълномощен ползвател на автомобила от друга, то всички възражения на жалбоподателя в този смисъл са неоснователни. Мярката е наложена в съответствие с целта на закона, която е да се лишат от възможност неправоеспособни лица да управляват МПС, в защита на значимия обществен интерес, свързан с осигуряване на безопасното движение по пътищата, което включва и управление на МПС от правоеспособни лица – лица, които притежават свидетелство за управление на МПС, на които същото не е отнето и които не са лишени по този начин от правото да управляват МПС. Вредите в правната си сфера собственика и ползвателя на автомобила може да претендира по общия гражданскоправен ред от причинителя им, но същите не са пречка за налагане на административната принуда, чрез временно прекратяване на регистрацията на автомобила, като мярка, предвидена да защити важния обществен интерес, който Законът за движението по пътищата в чл. 1, ал.2 прогласява, а именно - да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства.

В изложения смисъл оспореният административен акт се явява постановен при спазване на процесуалните разпоредби и правилно приложение на материалния закон.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III-то отделение, 10 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Актив секюрити" ЕООД, срещу ЗППАМ № 25-0996-000030 от 18.03.2025г., издадена от П.Ш., на длъжност началник РУ към ОДМВР М., с която спрямо „ОББ Интерлийз“ ЕАД е приложена ПАМ по чл.171, т.2а, б.А от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС – товарен автомобил Д. с ДК [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и е отнето СРМПС №[ЕИК] и 2 бр. рег. табели.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.